

til at optage Spørgsmaalet om Konventionens fuldstændige eller delvise Revision paa Konferencens Dagsorden.

Artikel 13.

Saafrømt Konferencen vedtager en ny Konvention, der helt eller delvis reviderer nærværende Konvention, og den nye Konvention ikke indeholder anden Bestemmelse:

- a) skal et Medlems Ratifikation af den nye, reviderede Konvention ipso jure medføre øjeblikkelig Opsigelse af nærværende Konvention uden Hensyn til den i ovenstaaende Artikel 11 fastsatte Frist, dog under Forudsætning af, at den nye, reviderede Konvention er traadt i Kraft;
 - b) skal nærværende Konvention ophøre at staa aaben for Medlemmernes Ratifikationer fra den Dag at regne, da den nye, reviderede Konvention træder i Kraft.
- Dog forbliver nærværende Konvention i dens nuværende Form og Indhold i Kraft for de Medlemmer, der har ratificeret den, men som ikke har ratificeret den nye, reviderede Konvention.

Artikel 14.

De franske og engelske Tekster af denne Konvention er begge autentiske.

Den af Konferencen vedtagne Henstilling har følgende Tekst:

Henstilling vedrørende Arbejdsanvisningskontorer.

Da Konferencen som Supplement til Bestemmelserne i den paa første Arbejdskonference vedtagne Konvention og Henstilling vedrørende Arbejdsløshed har vedtaget et Forslag til Konvention vedrørende Arbejdsanvisningskontorer, der tager Betaling,

da det maa anses for ønskeligt indenfor den kortest mulige Tid fuldstændigt at afskaffe erhvervsmæssigt drevne Arbejdsanvisningskontorer, der tager Betaling,

da Afskaffelsen af saadanne Arbejdsanvisningskontorer dog for visse Fags Vedkommende maatte kunne medføre Vanskeligheder i Lande, hvor den vederlagsfri offentlige Arbejdsanvisning ikke er i Stand til helt at erstatte de afskaffede Kontorer, og

da endvidere andre Forhold end Afkrævning af Gebyrer for Anvisning af Arbejde kan give Anvisningskontorer erhvervsmæssigt Præg og føre til Misbrug,

anbefaler Konferencen til Medlemmerne at tage følgende Regler og Metoder under Overvejelse.

I.

1. Der bør træffes Foranstaltninger til at tilpasse den vederlagsfri offentlige Arbejdsanvisning efter de Krav, der stilles af de Fag, der tidligere i størst Udstrækning gjorde Brug af Arbejdsanvisningskontorer, der tager Betaling.

2. Man bør anvende det Princip at specialisere den offentlige Arbejdsanvisning efter særlige Fagomraader, og i saadanne Kontorer i størst mulig Udstrækning at anvende Personale, der er særligt kendt med paagældende faglige Omraaders særlige Forhold og Krav.

3. Repræsentanter for de mest betydende Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer i paagældende Fag bør opfordres til Samarbejde med den offentlige Arbejdsanvisning.

II.

1. Det bør forbydes Personer eller Virksomheder, der enten direkte eller gennem Mellemmænd har Indtægter fra visse Foretagender, saasom Beværtninger, Hoteller, Marskandiserforretninger, Pantelaanerforretninger eller Vekselstuer, at deltage i Anvisning af Arbejde.

2. Det bør forbydes at drive Arbejdsanvisning i Lokaler eller i dertil hørende Lokalteter og Tilbygninger, hvor nogen af ovennævnte Erhverv drives.